

О. В. Мельников

Українська академія друкарства

**НЕЗВИЧАЙНА БІОГРАФІЯ ЗВИЧАЙНОЇ ЛЮДИНИ
(до 95-річчя з дня народження В. Г. Шпіці)**

Народився 1913 р. у м. Вовчанську Харківської губернії в родині вчителів. Після завершення семирічки у рідному місті навчався у Харківському машинобудівельному та конструкторському технікумі, який закінчив у 1932 р. Ще до завершення навчання став працювати конструктором у різних проектних організаціях Харкова: УкрНДІ промтранспорту, Укрцемпроект, «Укргіпроогнеупори», харківська контора «Стальпромеханізація».

У 1931 р. вступає на другий курс механічного факультету Харківського інженерно-педагогічного інституту, який закінчив у 1934 р. та був залишений на навчання в аспірантурі. Цього ж року скерований на роботу до Куйбишевського індустріального інституту ім. В. В. Куйбишева, де викладав на кафедрі деталей машин та вантажопідйомних механізмів, за сумісництвом працював заступником декана, деканом факультету, а потім ученим секретарем інституту.

З початком Великої Вітчизняної війни мобілізований до Червоної Армії, з серпня 1941 р. — курсант Орських курсів військових перекладачів Південно-Уральського військового округу, а з лютого 1942 р. — слухач Військового інституту іноземних мов робітничо-селянської Червоної Армії. У січні 1943 р. скерований у Центральний штаб партизанського руху, в березні цього ж року переведений на службу до Українського штабу партизанського руху.

З червня 1943 р. В. Г. Шпіца направлений УШПР у тил супротивника в Житомирську область — у з'єднання партизанських загонів під командуванням О. М. Сабурова на посаду командира спеціальної технічної розвідгрупи. Вже у жовтні 1943 р. В. Г. Шпіца був призначений заступником командира партизанського загону ім. Кармелюка з розвідки Кам'янець-Подільського з'єднання під командуванням А. З. Одухи, а з грудня 1943 р. В. Г. Шпіца — заступник командира з'єднання з розвідки. На цій посаді перебував до розформування з'єднання.

У серпні 1944 р. В. Г. Шпіцу призначено директором Чернівецького індустріального технікуму. З серпня 1946 р. переведено на роботу до Українського поліграфічного інституту старшим викладачем кафедри деталей машин. У 1950 р. був прикомандирований у річну аспірантуру Одеського політехнічного інституту, де 1951 року захистив дисертаційну роботу «Вопросы ударной прочности болтов» на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук. Цього ж року Володимира Григоровича призначають на посаду доцента та доручають керівництво кафедрою деталей машин УПІ. З серпня 1952 р. В. Г. Шпіца — директор УПІ ім. Івана Федорова, у вересні — ВАК затвердив його у званні доцента по кафедрі деталей машин. У цьому ж 1952 р. у Куйбишевському індустріальному інституті побачив світ навчальний посібник В. Г. Шпіци «Примерный расчет ленточно-колодочно-ременного вариатора».

На посаді директора (ректора) інституту та завідувача кафедри доц. Шпіца пропрацював більше двадцяти років — до виходу на пенсію у 1973 р. Протягом його ректорства в інституті було організовано п'ять нових факультетів: заочний, київський вечірній, львівський та хмельницький загальнотехнічні, підвищення кваліфікації, а також підготовче відділення, розпочато видання республіканського міжвідомчого науково-технічного збірника «Поліграфія та видавнича справа».

Після виходу на пенсію і до самої смерті (у 1986 р.) В. Г. Шпіца продовжував викладати на кафедрі деталей машин.

Обирався депутатом Львівської міської та Ленінської районної Ради депутатів трудящих, членом Львівського міського, Ленінського та Шевченківського районних комітетів КП України.

В. Г. Шпіца нагороджений орденами Леніна, Червоного Прапора, Трудового Червоного Прапора, «Знак почета», медалями «Партизану Отечественной войны» I ступеня, «За трудовое отличие», грамотою та Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР, іншими державними нагородами, йому присвоєно почесне звання «Заслужений працівник вищої школи УРСР».

Ю. Й. Хведчин

Українська академія друкарства

ДО 50-РІЧЧЯ ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯРОСЛАВА ІВАНОВИЧА ЧЕХМАНА

**(вченого, конструктора і винахідника, педагога і вихователя
наукових кадрів, організатора і керівника, Людину)**

Поліграфістам-машинобудівникам і експлуатаційникам добре відоме ім'я заслуженого діяча науки і техніки України, доктора технічних наук, професора Української академії друкарства Ярослава Івановича Чехмана. Дехто слухав його лекції, виконував курсові чи дипломні проекти під його керівництвом, дехто складав у нього іспити чи заліки. Це тисячі спеціалістів — механіків,